

پہ تیموتاووسا - پولسے

اولی کاگد

پہ تیموتاووسا پولسے اولی کاگدے پجار

سلام و درۆت

① چه پولسے نیمگا، من پولس که
چه مے رگینۆکین هدا و مے امیت ایسا
مسیهے هکما، ایسا مسیهے کاسدے آن،

② په تیموتاووسا، که ایمانے هسابا
منی هگیگین چک انت.

چه هداين پت و مے هداوندین ایسا
مسیهے نیمگا ترا رهمت و رهم و ایمنی
سربات.

درۆگین استاد

۳) هما وهدا کہ مکدونہا رئوگا آتان،

من گوَن تئو دزبندی کرت و انون ہم
گوشان کہ ایپسُسے شہرا بدار و لہتین
مردم کہ دروگین تالیم دئیگا انت، آیان
ہکم بدئے کہ وتی اے کارا بند بکننت و

۴) وتگرین کسہ و ہلاس نبیوکیں سر و

بنانی نیمگا ہم دلگوش مکننت. اے چیز
ہدائے کارئے دیما برگئے بدلا آر و کُر آڈ
کننت، چیا کہ ہدائے کار چہ ایمانئے راہا
دیما رئوت. ۵) اے ہکمئے مکسد مہر انت

کہ چہ سپاین دل و پاکین زمیر و

دل ستکین ایمانیا پیدا بیت. ۶) لہتین

اُستادا اے چیز یلہ کرتگانٹ و گمراہ

بوتگانٹ و بیماناین گپانی تھا مان

گیشٹگانٹ. ۷) اے مردم شریئتے زانوگر

بئیگ لوئنٹ بلہ نزاننت کہ چے گوشگا انت

و هما چیزانی بارئوا کہ پہ دلجمی ہبر

کننت، آ چیزانی جندا ہم سرید نہ انت.

۸ ما زانیڻ ڪه شَرِيتَ شَرِّ اِنْت، بله

اڱن يڱه ٻه شَرِي ڪاري ببنديت. ۹ ما اء

هم زانیڻ ڪه شَرِيتَ ٻه پهریزکاران جوڙ
ڪنگ نبوتگ، ٻه شَرِيتَ پَرُو شَوڪان، ٻه
سَرگَشان، ٻه هُدا ناپرمان و گنهکاران، ٻه
ناپاک و بیدینان، ٻه همایان ڪه وتی پت و
ماتان گُشت، ٻه هو نیگان، ۱۰ ٻه

سَیَه کاران، ٻه لئوات کاران، ٻه گلامانی
تاجران، ٻه درو گبند و درو گین سئو گند
وروکان و ٻه اء دگه هما مردمان جوڙ
ڪنگ بوتگ ڪه راستین تالیمئے هلاپ اَنت.

۱۱ هما تالیم ڪه آییئ سرچمگ

مزن شانین هُدا ئے پُرشئو کتین و شین
مِستاگ اِنْت ڪه منی دستا دئیگ بوتگ.

ٻه پولسا هُدا ئے رهمت

۱۲ مئے هُدا ونديڻ ایسا مَسیه ڪه منا

زور و واکی داتگ، من آییئ شُگرا گران ڪه
آییا منا وپادار زانت و ٻه وتی هزمتکاریا

داشت. (۱۳) هر چُنت كه پيسرا گير كنوك،
 آزار دئيوك و شدتيين مردمے اتان، بله
 هداوندا مني سرا رهم كرت، چيا كه من
 چه وتي ناباوريا زانگا نه اتان كه چه كنگا
 آن. (۱۴) هئو، مئے هداوندئے رهمتان مني
 سرا بيكساس گورت. منا چه هما ايمان و
 مهرا سرريچي كرت كه چه ايسا مسيهئے
 نيما رست.

(۱۵) اے گپ راست انت و سرجميا منگ
 گرزيت كه ايسا مسيه په گنهكاراني رگينگا
 دنيايا آتك و ايشاني تها گنترين من آن. (۱۶)
 بله مني سرا پميشكا رهم كنگ بوت كه
 ايسا مسيه لوت گون من وتي بيكساسين
 سبر و اوپارا زاهر بكت، من كه چه
 سجهينان گنتر آن، و اے پئما من په هما
 مردمان مسالے بيان كه آيئے سرا ايمان
 كارنت و ابدمانين زنديئے واهند بنت. (۱۷)
 ابدمانين بادشاه، بزان هما يگين هدا كه
 نميران انت و چه چمان چير و انديم انت،

آییئے اِزّت و شئوکت اَبَد تان اَبَد برجاه
بات. اَنچُش بات. آمین.

(۱۸) تیموتاووس، منی چُک! من ترا اے
هُکما، هما پِیشگوئیانی بُنیادا دئیان که یک
رندے تئی بارئوا کنگ بوتگ اَنت تانکه تئو
آیانی تُرانگا بکپئے و اے نِیکین جُهدا کُرت
بکنئے و (۱۹) وتی ایمان و پاکین زمیرا
برجاه داشت بکنئے. لهتین مردما وتی
زمیرئے تئوار گوّش نداشتگ و وتی
ایمانش زئوال کرتگ. (۲۰) چه اِشان یگے
هیمنّاووس اَنت و یگے سِکندر که من چه
کلیسایا گشتگ و یکِکِر کرتگ اَنت که اِبرت
بگرنّت و کُپر مکنت.

په باورمندان سر و سوّج

(۱) گُرا چه هر چیزا پیسر منی دَربندی
اِش اَنت که په سَجّهین مردمان اَرز و
پریات، دُوا، میانجیگری و شگرگزاری

بکنيٽ، (۲) په بادشاهان و په سځهين
 اِختيارداران هم دوا بکنيٽ تانکه ما په
 سرجمين هُدادوُستی و پاکی ايمن و
 هاموُشين زنده گوازيټ بکنيټ. (۳) همے
 کار شَرّ انت و مے نجات دئوُکين هُدايا
 دوُست بنت، (۴) هما هُدا که په سځهين
 مردمان نجاتئ واهگدار انت و لوُتيت که
 هر مردم راستيا پَجاه بياريټ و بِمَنيټ.

(۵) چيا که هُدا يگے. هُدا و انسانئ
 نياما میانجيگر هم يگے و آ ايسا مَسيه انت
 که وت هم انسانے. (۶) آيا په سځهين
 مردمانی موُکگا وتا ندر کرت. اے گپئے
 شاهدي وتی وهدا دئيگ بوت. (۷) من په
 اے مکسدا گچين کنگ بوتگان که جار
 جنوُک و کاسدے بيان و درکئومان ايمان و
 راستيئے تاليمَا بدئيان. من راست گوُشگا
 آن، دروُگ نبندگا آن.

۸) مَنْ لَوْثَانِ كِه مَرْدِیْن زهر گرگ و

جاک و جیڑھان یلہ بدئینت و ہر جاگہ
پاک و پلگاریں دستان بُرز بکننت و دُوا

بلوٹنت. ۹) چہ جنینان ہم لوٹان کِه شہم

و رَہدار ببت و مُناسِبیْن پوْشاک گُورا
بکننت. و تا گُون وَرْ وَرْا گُوپتگیْن مودان و
تِلاہ و مُروارد و گُرانبہایْن پُچّ و پوْشاکان

مَسْمِہیْننت. ۱۰) اِشانی بدلا، و تا گُون

اَنچِیْن شَرِیْن کار و کردان بَسْمِہیْننت کِه
ہما جنینان زِیْب دِئِنت کِه و تا ہُدادوْست
گوْشت.

۱۱) جنین باید اِنْت پِه ہاموْشی و

پرمانبرداری تالیم بگرننت. ۱۲) مَنْ جَنِیْنِیا

اِجازتْ ندِیان کِه مَرْدِیْنِیا تالیم بدنت یا
مَرْدِیْنِیئے سرا بالادست ببیت. جنین باید

اِنْت پِه ہاموْشی گوْش بداریت. ۱۳) چِیا

کِه پیسرا آدم جوڑ بوت و رندا ہئوا و ۱۴)
اے آدم نہ اَت کِه رد دئیگ بوت، آییئے جنین

آت کہ رد دئیگ بوت و ناپرمان بوت. (۱۵)
بلہ جنین، چکئے پیداکنگئے برکتا رگیت،
اگن جنین ایمان و مہر و پاکئے راہا پہ
سنگینی دیما رٹوان بنت.

کماشئے لاہکی

- (۱) اے گپ راست انت کہ آگس کہ
کلیسائے کماشے بیگ لوٹیت، آپہ شرین
کاریا واہگدار انت. (۲) باید انت کلیسائے
کماش انچینے بیت کہ آیا مردمانی
مَلامت پر مَبت، گوں وتی جَنّا وپادار
بیت، گران و سنگینین مردمے بیت و وتا
داشت بکنت، مَڑاھدار و مَہمان نواز بیت
و شَرّیا تالیم دات بکنت، (۳) شرابیے
مبت، شِدّتیّین مردمے مَبت، نَرم تَبے
بیت، جنگولے مَبت، زَرَدوُستے مَبت. (۴)
آ باید انت وتی لوگئے مردمانی رَہشُونیا
شَرّیئے سرا بکنت و پہ اَزّت وتی چُگان
اَنچو برودینیت کہ آ پرمانبردار بنت. (۵)

گسے کہ وتی جندئے لوگئے مردمانی
 رهشونیا شریئے سرا کرت مکنت، هُدائے
 کلیسائے هیالداریا چوَن کُرت کنت؟ (۶)
 کلیسائے کماش باید انت نوک باورے مبیّت.
 چو مبیّت که گروناک بیّت و هما پیما
 میاربار بیّت که شئیتان بوت. (۷) آ باید
 انت ناباورانی کِرا هم و شنام بیّت که
 شگانیک مبیّت و شئیتانئے داما مکپیت.
 هزمتکارئے لاهکی

(۸) همے پیما باید انت کلیسائے
 هزمتکار هم اِز تمندیَن مردم ببت، تچک و
 راست ببت، شرابی مبت و په زَر و مالا
 لالچ و تماہ مکنت. (۹) آ باید انت گوَن
 پاکین زمیرے ایمانئے راز و رمزانی سرا
 وتی باورا مھر بدارنت. (۱۰) پیسرا باید
 انت آیانی کار چارگ ببت. اگن آیانی هلاپا
 هچ دست نکیت، گُرا په هزمتکاریا زورگ
 ببت.

۱۱) ھمے پئما آیانی جن ھم اِزتمند
ببنت، مردمانی باپشتا ھبر مکننت، گران و
سنگین ببنت و ھر ھسابا ایماندار ببنت.

۱۲) ھزمتکار ھم گوئن وتی جَنّا وپادار
ببیت و وتی لوگئے مردمانی رھشونیا
شَرِیئے سرا بکنت. ۱۳) آ کہ شَرِیا ھزمت
کننت، آیان مزنین اِزتے بیت و پھ دلیری
گوشت کننت کہ ما ایسا مَسیھئے باورمند
این.

ھدادوستیئے راز

۱۴) بلّ ثرے منا اے اُمیت ھست اِنت کہ
زوت تئی کرا بیایان، بلھ انگت اے سر و
سوچان پھ تئو نبشته کنگا آن کہ ۱۵) اگن
من دیر گرت، تئو بزائے کہ ھدائے لوگئے
مردم باید گوئن یکدومیا چھ پئما پیش
بیاینت، ھما کہ نمیرانین ھدائے کلیسائے
مردم اِنت و راستیئے مَنک و بُنیاد اِنت.

بیشک ھُدادوستیا مزنین رازے (۱۶)

مان:

آ، اِنسانِیئے شکل و دروُشما زاهر بوت،

پاکین روھا آییئے راستی سابت
کرت،

پریشتگان آ دیست،

کئومانِی نیاما آییئے جار جنگ
بوت،

دنیا ئے تھا آییئے سرا ایمانِش
آورت،

آ، پُرشئوکتین ارشا برگ بوت.

رَد مکپیّت

پاکین روھ تچکا تچک گوْشیت کہ (۱)
آھری زمانگان لھتین مردم ایمانا یلہ کنت و
رَد دئیوْکین روھانی رندا کپیت و ہما

تالیمانی نیَمگا رُئوت کہ پَلیتیَن روہِش
دئیَنت. (۲) اے تالیم چہ دروگبندانی

دوٹل و دوپوُستیا پِیدا بنت. اے
دروگبندانی زمیر گوَن تپتگیَن آسِنیا داگ
دئیگ و کُشگ بوتگ. (۳) اے دروگبند،

مردمان چہ سور و آروُسا مَنہ و مکن کنت
و لہتیَن وراکے نئورگئے هُکما دئیَنت، ہما
وراک کہ ہدایا جوُڑ کُرتگانت کہ باورمند،
بزان راستیئے زانوُکش پہ شگرگزاری
بورنت. (۴) ہدائے جوُڑ کُرتگیَن ہر چیز

شرانت و چیزے کہ یگیَا رسیت، باید انت
پہ شگرگزاری بزوریتی و دئوری مدنت،
(۵) چیَا کہ گوَن ہدائے ہبرا و گوَن
باورمندئے ذوایا پاک و پلگار کنگ بوتگ.

(۶) اگن تئو ہمے چیزان باورمندان
سوُج بدئیئے، گُزا بزان ایسا مَسیہئے شرین
ہزمتکارے ائے و ایمانئے راستیانی تھا و
شرین تالیمئے تھا رُستگئے، ہما تالیم کہ

تئو چہ پیسرا آیئے رندگیریا کنگا ائے. (۷)

وتا چہ وتگرژین و بے سر و پادین کسھان
کہ گوں ہدایا ہچ سر و کارش نیست، دور
بدار. گوں اشان سر و چیر بئیگئے بدلا وتا

ہداترسیئے تمرینا بدئے. (۸) چیا کہ

جسمی تمرین بیپائندگ نہ انت، بلہ
ہداترسیئے پائندگ ہر ہسابا باز انت کہ پہ
انوگین زندا ہم ہدائے کئول و کراری گوں
انت و پہ آیوگین زندا ہم. (۹) اے گپ

راست انت و گرزیت کہ سرجمیا منگ

بیت و (۱۰) پمیشکا ما وتی و سا کار و

جہد کنین، چیا کہ ما وتی اُمیت نمیرانین
ہدائے سرا بستگ. سجھین مردمانی

رگینوک ہما انت، ہاس ہمایانی رگینوک

انت کہ ایمان کارنت. (۱۱) اے ہبرانی حکم

و تالیماد بدئے.

(۱۲) تئی گسان اُمریئے سئوبا کس ترا

گم آرزش سرپد مبيت و تئی گپتار و

کردار و مہر و ایمان و پاکی پہ باورمندان
مسالے بڻت. (۱۳) تان منی آيگا وٽا ڳوڻ
اے کاران دَڙگُٽ کن: په مردمان پاڪين ڪتابا
بُڙتئواريا بوان و آيان دِلَبَدِي و تاليم بدئي.

(۱۴) چه وٽي هما روهانيين نيامتا
نادلگوش مبيءَ ڪه ترا هما وهدا رست ڪه
ڪماشاني رُمبا تئي سِرا دست اير مُشت و
يگيا ترا ڳوڻ پاڪين روهي اِلهاما اے
نيامتئ هال دات. (۱۵) په هب و هڏوناڪي
اے کاران بڪن و وٽا سرجما په اِشان وِپڪ
ڪن ڪه هرگس تئي ديُمرئويا بگنديت. (۱۶)
وٽي زند و تاليم دئيگئ نيِمگا شريءَ سِرا
دلگوش بڪن و ديما برانش ڪن. اگن اے
کاران بڪئي، وٽا هم رَگيئي و وٽي گوش
داروڪان هم.

جنوزاماني بارئوا

(۱) ڳوڻ ڪماشين مردينيا په تُرندي هبر

مکن. آییا آنچش نسیّت بکن که وتی پتا
(۲) کئئ، گسترین مردینان چۆ وتی براتا،
مسترین جنینان چۆ وتی ماتا و گسترین
جنینان چۆ وتی گھارا نسیّت بکن، گۆن
کاملین پاک نیتیا.

(۳) هما جنۆزام که هکّ و دل هاجتمند
انت، آیانی هئیالا بدار. (۴) بله اگن
جنۆزامیا چکّ یا ئماسگ هست، گزّا چکّ و
نماسگ وتی هداثرسیا ائولا وتی لوگئے تها
پیش بدارنت و وتی لوگئے هئیالا بدارنت و
اے پیما وتی مسترینانی هکّا ادا بکننت.
چیا که اے کار هدايا دؤست بیت.

(۵) جنۆزامے که هکّ و دل هاجتمند و
بیگس انت، وتی أمیتا گۆن هدايا بندیت و
شپ و رۆچ دوا کنت و چه هدايا کُمک
لوئیت. (۶) بله هما جنۆزام که په وتی
جندئے لرتان زندگ انت، بزان زندگا مُرتگ.
(۷) باورمندان همه سر و سۆجان بکن که

کس آيانی ناما په بدی مگیټ. ⑧ اګن
ګسے وتی سیاد و وارسانی، هاس وتی
جندئے لوګئے مردمانی هئیا لداریا مکنټ،
بزان که آيیا چه وتی ایمانا انکار ګرتګ و
چه نابا وریا ګنټر انت.

⑨ وهدے شما هما جنوزامانی نامان
نبشته کنیت که چه کلیسایا ګمک ګرنت،
تهنا هماییا هئوار کنیت که امری شست
سالا بُرز انت و ګوُن وتی مردا وپادار
بوتګ. ⑩ آ وتی شرین کارانی سئوبا
و شنامین مردمے بیټ. انچین مردمے
بیټ که وتی چګی شر رو دینتګ انت،
مهمانداری ای کرتګ، پلگار تګینانی هزمتی
کرتګ، پریشانین مردمانی ګمکی کرتګ و
په هر پئیمین شرین کارا مُدام تئیار بوتګ.

⑪ ګسترین جنوزامانی نامان هئوار
مکنیت، چیا که وهدے آيانی جسمی واهګ
هما وپائے سرا که ګوُن مَسیها هست انتیش،

بالادست بنت، آسور و سانگ کنگ لوئنت.

(۱۲) اے پیما، گوئن وتی ائولی کئول و

وادھئے پرؤشگا وتی سرا مئیارباری

کارنت. (۱۳) اِشیا ایید تَمبلی و جانڈزی

آدت کنت و لوگ پہ لوگ رئونت. تهنا

جانڈز نبت، هبر هم برنت و کارنت،

هرگسی کارا کار دارنت و آنچین هبر کنت

که باید مکننت. (۱۴) گزا په گسانین

جنوزامان منی شئور و سَلاه همیش انت که

آسور و آروُس بکننت، چک بیارنت و وتی

لوگانی هئالداریا بکننت که دژمن آیان

بُهتام جت مکننت. (۱۵) لهتین وه چه پیسرا

شئیتانئ نیمگا ترّتگ و آییئ رندگیریا

کنگا انت. (۱۶) هر باورمندین جنینئ که

آییئ لوگا جنوزام هست، آیانی هئالداریا

بکننت و مئیلیت که کِلیسائے سرا بارے

بنت، تانکه کِلیسا هما جنوزامانی

هئالداریا کرت بکننت که په راستی

هاجتمند انت.

١٧) هما کماش که شَرِّیا کِلِیسائے

رهشُونیا کنت، آ دو سری اِزّت و هئِیالدارِی
کرزنت، هاس هما که واز کنگ و تالیم
دئیگئے کارا سَکَّ جُهدَ کنت. ١٨) چِیا که
پاکِین کتابَ گوْشیت: ”جوْهانئے مُشْگئے
وهدا کایِیگرئے دِیا مَبند“ و ”کار کنوْک
مُزئے هَکدار اِنت.“

١٩) تانکه دو یا سئے شاهدَ نبیت،

کماشِیئے سرا جتگِین بُهتامَا مَمَن، ٢٠) بله
هما که گناهَ کنت، مهلوکئے دِیما مَلامت
کنگ ببیت، تانکه اے دگه مردم اِبرَت
بگَرنت.

په تیموتاووسا هُکْمے

٢١) من ترا هُدا و ایسا مَسِیه و

گچِینیین پَرِیشتگانی دِیما کُذَن کنان که

هَجَّ پَرک و پیر مکن و اے سر و سوّجان
بزور و هَجَّ پئیمین رو و ریا مکن.

(۲۲) گسیئے سرا دستئے ایر مُشگ و آیا
کلیسائے گماش کنگا اِشتاپ مکن کہ
دگرانی گناہان شریکدار بئے. وتا پاک و
پَلگار بدار.

(۲۳) تئو آپ وَرگا ائے و بَس. نون پہ
وتی لاپ و ہما نادراہیان کہ ترا گیشتر
وہدا هست اَنت، کَمے شراب ہم بَوَر.

(۲۴) لہتین مردمئے گُناہ زاہر اَنت و چہ
گُتھکارا پیسر دادرسیئے جاگھا سَر بنت. آ
دگرانی گناہ رَندترا زاہر بنت. (۲۵) ہمے
وڑا لہتین شَرین کار دمانا زاہر بیت و ہما
شَرین کار کہ تان وَہدیا چیر و اَندیم اَنت،
آ ہم رَندترا زاہر بنت.

گلامانی بارئوا

①

ہما مردم کہ گلامیئے جگئے چیرا

آنت، باید انت بزانت کہ آیانی واجہ
سرجمین شریئے لاهک آنت. اے پیما
ہدائے نام و ایمانئے تالیم بُہتام جنگ نبنت.

②

ہما گلام کہ آیانی واجہ باورمند آنت،

نباید وتی واجہان اے ہاترا کمتر اِزّت
بدئینت کہ ایمانئے بُنیادا برات آنت. اے
گلام باید انت انگت گیشتر وتی واجہانی
ہزمتا بکننت، چیا کہ اِشانی ہزمت
دوستیگین باورمندیا پائِدگ دنت. اے
چیزانی تالیم بدئے و گوَن مردمان دزبندی
کن کہ اَنچش بکننت.

دروگین رہشون

③

اگن کسے ردین تالیم بدنت و چہ

مئے ہداوندین ایسا مَسیہئے راستین
ہبران و ہداثرسیئے تالیم دور بیت،
آگروناک انت و ہچ سرید نبیت. آیا نٹھگ
و لبز و مانایانی سرا اڑ و کڑ کنگ و ش بیت
و اے نادراہیے. اِشیئے آسر ہما مردمانی

نیاما هَسَدَّ، سِست و سِید، بُهتام جی،
بدگمانی و ⑤ دائمی جیڑه و جَنجالِ اِنْت
که آیانی پگر و هئِبال سِلّ تَرَتگ اِنْت و آ
چه راستیا دور برگ بوتگ اِنْت. اِشانی گمان
همش اِنْت که هُداترسی پائدگمندیِ کار و
بارے.

⑥ بله راستین گپ اِش اِنْت که
هُداترسی گوَن رزامندیا مزنین پائدگے. ⑦
چیا که ما دنیا یا هچ نئیاورتگ و وتی
همراهیا چه دنیا یا هچ بُرت هم نکنین. ⑧
نون، اگن مارا وراک و پوُشاک هست، بَس
اِنْت، رازیگ بیین.

⑨ هما که سیر بیگ لوُنت، وتا
چگاسان دئور دئینت و اَنچین اَهمک و
تاوان دئیوکیَن واهگانی داما کینت که
مردما تباھی و بربادیا دئور دئینت. ⑩
چیا که زردوُستی هر وژین بدین کارانی
ریشگ و ونڈال اِنْت. لهتین که په زرا

هُدُونَاكَ اِنَّتَ، اِيْمَانُے رَاهِش يِلَه دَاتْگ و گَم
و رَنْجَان كِيتْگ اَنْتَ.

په تيموتاووسا پولُسے سر و سۆج

(۱۱) بله تئو، او تيموتاووس، هُدايى
مردمے ائے. چه اے چيزان و تا دور بدار و
پهريزكاري، هُداثرسى، ايمان، مِهْر، سَبْر و
اوپار و نرم تبيئے رندا بکپ. (۱۲) ايمانے
نيکين جُهدا بکن. ابدمانين زندا دستا بيار،
هما زندا که په آيا گوانک جنگ بوتگئے و
بازين شاهديئے ديما همے نيکين اِكرارت
کرتگ که تئو ايسا مَسِيهئے باورمندے ائے.

(۱۳) هُداے بارگاها، هما هُدا که هر چيزا
زند بکشيت و ايسا مَسِيهئے بارگاها، هما
مَسِيه که پُنتيوس پيلاتوسے ديما وتي
شاهديئے تها نيکين اِكراري کرت، من ترا
هُكَم دئيان که (۱۴) تان مئے هُداوندين
ايسا مَسِيهئے آيگا، هُداے بيپولنگ و

بے ائیبن ھکمان بَمَن. (۱۵) ھداوندین ایسا
 مسیھئے آيگئے وھدا ھدا وٲ گیشینیت،
 ھما یگین مزن شانین ھاکم کہ بادشاھانی
 بادشاھ و ھداوندانی ھداوند انت. (۱۶) ھما
 کہ یگ و تھنا نمیران انت و آییئے درگاھ
 آنچین رُژنئے کہ کس اوڊا رست نکنت و
 کسا ندیستگ و دیستی ھم نکنت. آییئے
 شرپ و اِزت و زور و واک تان ابد برجاھ
 بات. آنچش بات. آمین.

(۱۷) ھما مردم کہ اے دنیا یا هستؤمند
 انت، آیان ھکم بدئے کہ گروناک مبیٲ و
 وتی اُمیتا گون وتی مال و هستیا مبنديٲ
 کہ مال و هستی کئیت و رثوت. وتی اُمیتا
 ھڊائے سرا ببنديٲ کہ گون دسپچی مارا
 الکاپ و پراوانین زندے دنت. (۱۸) اے
 مردمان سوچ بدئے کہ شرین کار بکننت،
 نیکیا سرریچ و مالا دسپچ بنت. (۱۹) اے
 ڈئولا، آپه وت گنجے مچ کنت کہ په آیانی
 آیوکیں زندا مھکمین بُنیادے بیت و ھما

زندا دستا کارنت که هک و دِلین زنده.

(۲۰) او تیموتاووس! هرچه که تئی

أمانت کنگ بوتگ، آییئ نکهپانیا بکن. وتا
چه بے سر و پادین گپان که گوَن هُدايا هچ
سر و کارش نیست، دور بدار و وتا چه هما
دروگین تالیمان هم دور بدار که په ردی
زانتئ نام دئیگ بوتگ أنت. (۲۱) لهتینا اے
تالیمانی رندگیری کرت و ایمانئ راهش
یله دات.

هْدائے رهمت شمئ سجهینانی سرا
ساهیل بات.